

— Brijete trikrat na mesec. —

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Srečno novo leto

vošči Brivec vsem svojim cenj. naročnikom, dopisovalcem in prijateljem našega lista!!

udani
 „Brivec.“

Srečno novo leto 1901!!

Po stari navadi
 Pretekli je čas;
 Po stari navadi
 Izkliknem na glas:

Slovenkam zahtevam
 Slovenske moč,
 Ki imajo zvesto
 In vroče srce!

Slovencem naj bode
 Jedinost in mir,
 Ker gad nad vse gade
 Je v hiši prepir!

Narodu želim pa
 Poštenih pravic,
 In sebi — dva soda
 Srebrnih kronic!!

„Po Levztiku“

Volilci!

Ako se vsi Tržaški Slovenci udeležimo volilnega boja dne 3. januarja 1901 in damo glasove našemu kandidatu

Otokarju Rybáři

pokažemo, da smo zreli za vse pravice katere zahtevamo in ob enem preštejemo naše narodne čete! Čim več nas bo, — tem večja Slava! —

Tolrej naš klic bodi enoglasen:
 Živel dr. Otokar Rybář.

Slovani pogum!

Vek slovanske slave in moči se bliža! (Brivčovo premišljevanje na pragu novega leta).

Zadnji udarec — stolpne ure nas slovesno upelje v novo leto — v novo stoletje! —

Pred dve tisočletji ustal je bil Spasitelj in na razvalinah starodavnega suženjstva zaklical je vsem rodovom širne zemlje: — **Bratje ljubite se!**

Kako so posnemali narodi ta nebeški glas — nam je zapisala zgodovina ali ne z črnilom — temveč z človeško nedolžno krvjo. In ta kri še danes teče in sovražstvo med narodi se še danes goji mesto bratoljublja.

Poglejmo samo našo državo — in razgrne se pred našimi očmi črna polje —

človeške nestrpljivosti. Nekateri narodi še danes usiljujejo drugim kakor da so gospodarji, da so postavni varuhi čez druge.

Pravica, ki bi morala varovati vsakega — velja le močnejšemu.

Ljubav, ki se kaže v humniteti — postala je zasmeh, — karikatura veka. — Pravičnost, ki bi morala svečano varovati vsakega, zgublja vero v narodu. Saj je res: da trpin — slabotni — brezdenarni — ponižni je navadno ne najde. — Pravice ni več — ona, ki jo predstavljajo z zavezanimi očmi, češ da je nepristranska — marveč, ona gleda in v nju očesih vidimo — krivico, ki z mečem ščiti močnejega nad slabjšim.

Zakone imamo tudi — še preveč jih — ali se pa isti pravično uporabljajo — in ravno od njih, varuhov. — Nevem! komur se očitna krivica godi, — oni najbolje to zna.

Nekdanji privilegirani gospodje valei — se niso nič naučili: oni si še vedno mislijo, da so dobili moč in gospodstvo od Boga, — da zatirajo zdaj tega ker ni njih stanu, zdaj onega ker ni njih krvi in jezika.

Koncem stoletja — vse želi mir, — želé ga najbolj — tlačeni narodi, pozabljeni stanovi. Mi pa vemo, da gospodujočim je mir — nesmisel. — Oni žanjejo vsled prepira drugih, vsled nevednosti ostalih plasti ljudstva, — žanjejo vsled nasilnih krivic. —

Mir zahteva spravo — sprava — predpostavlja pravičnost in uglačenje spora.

Mir in sprava pripoznavata enakovrednost in enakoveljavnost narodov. —

Da, mir bi takoj tudi nastal tudi pri nas Slovanih, ali se za slučaj, da se isti odpovedo vsem zahtevam; da pozabijo, da so bili rojeni Slovani, da so enakopravni del države; ako pozabijo da so celo v večini; ako radovoljno prodajo svojo dušo, svoj jezik svoje ideale ter se mirno živi vležejo v grob — pozabljivati — v grob politične smrti!! —

Na teh govorih naj bi potem orali in sejali naši dušmani; Slovani pa naj bi jim seme gnojili. —

Pred dvemi stoletji ni bilo miru; danes ga tudi ni.

Iz tega se učimo, da na svetu ne bo nikdar zavladal tisti idealni nebeški mir, katerega je tako iskreno želel, in priporočal nebeški mir, katerega je tako iskreno želel in priporočal nebeški sin. —

Torej tudi nam Slovanom ostane boj, neizprosni boj za obstanek za življenje. — Mi sprejmemo in navdušeni hočemo nadaljevati ta boj do zmage. V boju potrebujemo orožja; orožje je pa dvojno: orožje junaške pesti in orožje duha.

S tem orožjem so si priborili drugi narodi gospodstvo in predprave na svetu.

Ali se Slovan brani orožja duha in pesti? Nikdar!! Slovan ga išče, on ga rad sprejme, ker ve da mu je potreben, da brez njega bi moral v suženstvo drugim. —

Poglej mo si samo češki narod: upognjeno glavo, reven in slaboten stopal je v devetnajsto stoletje; povzdignjeno glavo, opravičenim samozavestjem in v posesti velikega duševnega kapitala stopajo danes Čeki v dvajseto stoletje. Še pred 50 leti so

čuli po belej Ljubljani, kako so se srednje in visokošolci sami nazivali: Mi smo nemški fantje!

Kaj pa danes?! —

Slovanu se usiluje boj; on ga je že sprejel in z navdušenjem se naše čete pomikajo — da se pribore bore z umom in mečem, svobodni dom. —

Tako oboroženi Slovan bode stal na mejah svoje neizmirene zemlje, da si ovarje domače ognjišče, krasni jezik in vero v staroslovanskem svetem obredu. — Tako bodo zrastle slovanska v nezaslišano orjaštvo, ki bode ščitila pravico sebi in drugimi. —

Slovan, tebe čaka v novem stoletju najlepši sad: luč in svoboda!

Felice Venezian išče kandidata za prvo kurjo.

Naš gospod Fragola je najprej potrkal pri bivšem županu Pitteriju ter mu ponudil v imenu »Kamore« kandidaturu. Pravijo, da ga je Pitteri prijel za roko in mu pokazal vrata, — Znano je, da je leta 1807 Venezian samo na vse škripece delal, da bi zasedel županski stol njegov intimno pokojni dr. Guido Angeli — ker je tako priliko imel učiti moralo — tržaške Žerjale. — Piteri si je bil to dobro zapomnil. — Naš Effendi jo je nato pobral v Bane Burgstalerju — In zdi se, da je tam bolj srečen.

Burgstaler je bil že spravił kandidaturu v pavolo, — ravno tako kakor je bil

ga niso več srečali istega dne. Pomembno je pa še posebno to, da je Hilsner dne 29. marča večkrat preoblekel. Kajti Katinika Dvorčakova ga je srečala v zeleno rjavem obleki ko je šel iz Brežinskega gozda v mesto. Na Katerinijevem hribu je bil pa v temno modri obleki in o 5 zvečer sta ga Anton Mužikaž in Fran Cink videla v rjavi obleki. Hilsner je pa trdil, da je dne 29. marča imel na sebi samo boljšo obleko temno modre barve, in da rjavih hlač sploh tega dne nosil ni. —

Po umoru.

Povedali smo že da je Hilsnerjev brat Ieig učil se za čevljarja pri Franu Šiču, da je prišel ravno tiste dneve ves razkuštran na delo, ker je moral ves čas moliti »na jermen« in ker ni mogel spati pri tujem ušivem rabineu. —

Na veliki četrtek ni nikdo še vedel o umoru Aneške, zato je žel Hilsner z

gospod Krista svojo vero spravił zadnjič v Škednju. — Ko je pa sivi Bidiskini slišal iz ust — laške kamore — ponudbo se je ves stresel. Kar naenkrat je padla avstriska suknja raz njega — in mož se je pokazal — v čisti — italijanski — erajci. »Ma si, caro Felice, no stia dubitar la mia valigia e sempre pronta per andar a Viena. —

Umirajoča žena.

V cerkvenih linah zvon zvoni;

V odmev polehko pada;

Se smrtjo kruto se bori

Nezvesta žena mlada.

Po udih muka jo mori

In greh nje dušo davi;

Upira na moža oči,

Zamolklim glasom pravi:

»Odpusti mi dobrotni Bog,

Pred taboj sem grešila,

Oprosti, dragi mi soprog,

Zvestost sem prelomila.«

»In ker resnico govoriš,

Začuj resnico samo:

Od strupa mojega hitiš

Pred časom v večno jamo!«

Zvoni; glasi mrtvaški zvon

S cerkvenega se doma,

Oproščena telesnih spon

V vesoljnost duša roma.

—Z.—

PODLISTEK.

Zakaj je Žid Hilsner umoril dve krščeni dekleti?!

Hilsner se opravičuje

Sodnik mu napove naj dokaže kje je bil na dan umora dne 29. marča popoldne, —

Hilsner je trdil da se ob 3. popoldne od Katarinijevega hriba vračal v mesto in se do 7 ure zvečer sprehajal po Polni. — Na trgu je govoril z Celingerm. Dvoračekom in Leikonerjem. Ob 7. zvečer je šel v sinagogo, ker so imeli judje praznik, ostal je pri celem molitvi, saj ga je videl tudi kantor Ludvik Steiner in drugi židje. Navedeni možje so pa pred sodnikom izrekli da niso omenjeni večer videli Hilsnerja, in Celingar je celo izpovedal, da sta ga on in Dvoraček videla na hribu, ali ko je Hilsner od tam odšel

nekim neznanim človekom v Brežinski gozd. Pozneje se je vrnil sam. Čemu je šel Hilsner v gozd? Bilo je tudi one dni ko ni še šel sum na Hilsnerja in se o Aneški še sploh ni nič vedelo — prišel je njegov brat Ieig k gospodarju ter ga vprašal 100 gld. za brata Leopolda, ker je Hilsner namenjen potovati v Ameriko. Gospod Šič ni dal denarja, samo premišljeval je čemu neki Hilsner potrebuje toliko denarja. — Malo časa prej bila je pri njemu Prhalova ter mu naznanila da se je Aneška zgubila ne vè se kam. Instinktivno prašal je Ieiga »Ali ni mari tvoj brat umoril deklet? —

Ieig prestrašen reče na to: »Mogoče. hočem ga vprašati.«

Ko so na veliko soboto našli truplo umorjene, šla je tudi žena Šiceva na mi rodvor in si je ogledala umorjeno. Doma je pripovedovala vsej družini in tudi Ieigu, o strašnej rani na vratu; nato je

Na ledu.....!

„Čič ni za barko“.

V kavarni »Splendid« sem se seznanil z mlado Rusko, medicinko Olgo Aleksandrovo. Bila sva vsak dan vkupe; ona mi je pripovedovala, kako je secirala gnjila telesa, jaz pa sem jej tolmačil avstrijsko politiko, ktere niti sam ne razumem... Čitala sva celo vkupe njegovo: »Skazko o caru Saltanču«; vse mi je lepo raztolmačila, samo ono mesto, kjer govori:

„kaby ja byla carica,
tret'ja molvila sestrice —
jab-b' dlja batjuški carja
rodila bogatynja“.

mi ni znala razlomačiti, če prav me je to mesto najbolj zanimalo...

In to najino prijateljstvo je trajalo in traje še danes!

Jaz sem čital ravno »Piccolo«, ko je ona odložila »Novoje vremja« in me prašala:

Čuješ, amice, znaš li se drsati?

Seveda, še kako!

Hočeš da greva danes na drsališče?

Zakaj pa ne? drage volje!

Torej pojva!

In šla sva.

Mrzlo je bilo tako, da ne bi mogel se svojimi ledenimi rokami niti cekina porabiti, ko bi ga bil zagledal na tleh...

Prišedši na drsališče, privezal nam je sluga drsala in kmalu nato letela sva po gladkejši ledini ko veter...

Krasen in ugoden šport, sem si mislil!
Bumf!

O jej! Čutil sem, da spreletava naj-

solidnejši del mojega telesa ugoden mraz... Kaj se je zgodilo? — Oprezno se potipljem... zdelo se mi je, da imam na sebi še tiste hlače, ki sem jih dveletni otrok nosil, ali ne samo to, ampak ustvarjal sem si tudi, da sem dobil v tem momentu tisto moderno bolezen, putiko ali revmatizem, ka-li, ker me je vse nekam bolelo, ko sem si hotel pomagati zopet na noge...

V tem trenutku je priletela Olga k meni.

Kaj pa delaš?

Sedim, kakor vidiš!

Vstani!

Čemu?

Ni treba, pusti me, to je moja zabava!

Čakaj ti bom jaz pomagala...

In Olga se je začela smejati, in kmalu je bilo okoli mojega padca drugih radovednežev! Vsi so se smejali, ta v baritonu, ta v basu, drugi v tenorju, nekdo celo »solo« in me gledali, ko sem si flegmatično odvezaval drsala ter na ledu — potil!!

In potem sem se vzdignil jako oprežno, in majestetično sem šel nazaj, da mi ne bi kedo opazil mojih raztrganih hlač! —

D drugega dne, ko sva zopet sedela v kavarni, prišel sem do prepričanja, da je bolj prijetno v kavarni čitati »Piccolo«, nego hladiti svojo športno vročokrvnost na ledu!

In Olga?

Da, Olga! Ona še vedno hodi na drsališče, jaz pa sem ostal, kar sem tudi prej bil, počasni — »P o v ž e«!

Prepovedana ljubezen.

(S Heineja: „—2—“)

Star živel je vojvoda,

Mož sivolas, mož neveseli,

Ubogi stari vojvoda

Je mlado ženo imel.

Mlad živel je oproda

Fant plavokos, fant rajske mil,

Vojvodinje ta oproda

Noševal je konec kril,

Znaš pesemco staro peti,

Ki milo doni, ki tužno zveni:

Oba sta morala umreti

S prevelike ljubavi!

Telepisi

(po privatnem »Brivčevim« čuženi.)

Rojan 30. dec. Gospod župnik Jurizza je vložil prošnjo na namestništvo, da bi smel pisati svoje ime pravilno slovenski. Koleke za to prošnjo poplača tržaški magistrat.

Trst 30.12. Na koncu leta 1900. smo vender dobili »Narodni dom«; samo škoda je, da ne vemo, kaj bi z njim začeli.

Trst 30.12. Pojutrnjim bodo imeli ljudje drug drugega za norea: si bodo gratulirali.

Ljubljana 30.12. Slovenski Pegaz se je predstavil 3. t. m. gospodu Prešernu in ga je prosil pomoči. Prešeren mu je dal naslov nemškega »Thierschutzvereina«.

Monakovo 30.12. Slavni Falb si je nabavil božjo žabico, da se ne bo v prihodnjem letu tako grozno blamiral kakor letos.

Icig brez da bi ga kedo prašal je sam rekel: »To je gotovo moj brat ubil, ker vsakokrat ko govorim o Anežki me pretepe in potem moli po židovski. Prej je ležal v postelji vedno k meni obrnjen: zdaj spi na drugej strani. Po noči ne more spati; vedno ustaja in hodi po sobi.« —

Anežka Reismanova delavka je dne 28. marca — to je dan pred umorom Hruzeve, šla z prijateljico Jozefo Vitlačilovo na sprehod na mestni trg. Okolo 8 zvečer bližal se jim je Hilsner se svojim prijateljem. Dekleti ste govorile nemški — a on da je rekel, to se ne spodobi; — Reismanova ga vpraša — kaj dela njegova ljuba, nato odgovori Hilsner, da zdaj ima boljše dekle iz spod. Vežnic. — Ko je Hilsner spremil Reismanovo domu, ga je vprašala ali se on ne boji hoditi po noči okolu, ji Hilsner odvrne, da se nikogar ne boji ker ima dobrega tovariša

seboj, v tem potegne iz žepa dolgi nož. —

Ko je ona hotela potegniti cel nož iz žepa jo je Hilsner tako močno za ramo da se je vsa stresla. —

Hilsnerjev prijatelj.

Najbolji prijatelj morilčev bil je neki čevljarški pomočnik imenom Ivan Vesel. — Ta je potrdil izjavo Reismanovo in Vitlačilovo ter dostavil da je omenjeni nož videl pri Hilsnerju že preteklo leto, ki je bil blizu 30 cm. dolg. —

Na veliko soboto povabil je Vesel Hilsnerja na sprehod. Ko ni hotel iti mu ta reče: Ako nisi ti jo ubil lahko greš z menoj. Pozneje sta vendar šla, na cesti sta srečala fanto ki šli na mirodvor kjer je ležala v mrtvašnici Anežka. Mladenčiči so gledali skozi ključavnico mrtvo ležečo na paroh. Vesel je silil tudi Hilsnerja naj tudi on pokuka. Udal se je morilec pogledal jo, a zatrdil da ni ničesa videl.

Dva dni za tem vprašal je vesel Hilsnerja kam je dal rjavo obleko, katero je navadno nosil Hilsner je na to odgovoril: »Kdo ve kje je že v svetu.« Pozneje je pa trdil da je mati prodala obleko neki Pomjanovi. — Vse to je pa gola laž. Hlače so ležale skrite — vse okrvavljene v neki stari sinagogi v velikem Mezeriču, kjer so jih tudi našli. Hilsner se je pred sodnikom opravičeval, da je hlače na železnici okrvavil, kar so pa njegovi tovariši na delu — zanimali. —

Dne 27. Aprila je komisija našla en »kofer« v stari sinagogi in v njem rjave hlače med drugimi ženskimi oblekami. Hlače so kazale na več mestih rjave zarjavele pege. Hlače so bile namreč oprane a vsekako se so še našli krvni sledovi na njih, posebno na notranji strani. — Hlače je opral Hilsner sam ali njegova mati, to se za gotovo ni še zvedelo. —

Hortiš v skerbeh!

»Čemu neki ta mož v tem mrazu hladi noge v vodi? Morda pa mu je vroča volilna borba razburila kri, da si zdaj hladi srce in premišljuje, ali bi na listek zapisal Hortiša — kandidata, katerega so kanoni »Avantija« tako razmesarili, da še komaj diha«.

Voli na volišču.

Možje-voli in razne črede, ki so prišle od vseh vasi in delov mesta — samo da bi srebali in jedli v »fraji« — gredo v procesiji tihi — jeden za drugim na volišče, kjer vložijo njih grešne listke. Mnogo je onih, ki stopajo pred »komisijon« — kakor ovce s povešenimi ušesi; — a komisija se sramuje sama takih oslov in rudečica jo obliva, pred »škarjoti«.

Ta nese »škedo« v rokah, drugi se bliža v strahu, zobe stiskaje. Čreda, ta je vsa kupljena; Lahki sami take volilce imenujejo »triditorji«.

Hortiš v volilni stiski.

Hortiš se spoveduje: Zaklel sem se na grobu svoje majke, da ne bom več kandidiral. Kamora laške iredente ne da miru — moji trudni duši in grozeč mi pravi: sprejel boš kandidaturo ti — v peti kuriji — ker od nas dobivaš plačilo v kronah.

Sramota je že res velika sramota za

ves italijanski Trst — da nimajo boljših mož — za Dunaj, kakor mene — revo!

Bojè se triestini v parlament — med Nemce in Slovane, zato pa mene podijo tja med nepoznane. Kam — so prišli naši požidjeni triestini — da edino v meni — še vidijo pristnega Italijana.

Tako se zmaguje pri volitvah v Trstu:

Vsi glavarji raznih oddelkov magistratnega kraljestva v Trstu so se združili v volilne odseke — pravijo jim »moretti elettorali«.

Na magistratu in po drugih komunalnih pisarnah se več ne piše, akti leže po mizah zaprašeni: »moretti« so vsi na nogah da tekajo, prigovarjajo in strašijo na desno in levo; kedor samo drobtince magistratove pobira, mora prodati dušo — ali dobi »licenziamiento«. Tako so nabrali število »svojih« na tisoče. Na »zelenem hribu« je sedež in pisarna rudeče družbe — tam se drsa in piše cele noči, vkaže in žuga komaj ko dan napoči. — »Zeleni hrib«, kjer se je nekaj slovenska pesem pela — kjer smo

našo »Družbo« ustanovili — tam se zdaj odprla je laška kovačija — kjer se slovenskim »izdajalcem« okovi kujejo.

Mi Tržaški Slovenci — bežimo pa iz hiše v hišo: — »Ni še nebo rosilo rodoljuba, ki bi nam — pomogel do »Narodnega doma«.

Kje je ta italijanski Trst?

Naši skisani progresovci držali so pred kratkim volilni shod v gledišču Rossetti. — Navzočih je bilo okolo 1000 oseb, med temi polovica Istranov iz Kopra in Pirana. Shod je trajal samih 25 minut, govorili so pa v tem času štirje govorniki.

Zaključek: Hiteli so hiteli da končajo čim prej, ker je bil termometer entuzijazma padel že na 4. stopinjo pod ničlo. Progresso, vsemogočni kje je tvoja slava?!

„Brivec“ na koncu leta 1900.

Vsem Slovincem srečo v vsakem letu
Vedno želel sem, želim in bom;
Saj mi v zadnjih urah še na svetu
Morda streho da — Narodni dom!

Po tržaških ulicah vidimo že precej časa sprehajati se ljubi parček. On ni popolnoma neznan. Zato nas vznemirja vprašanje: da-li je to le gitimirana ali — slobodna ljubezen?

Velika politična seja

na koncu leta 1900.

»Ani Bâh nemôže vsem vyhověti«.

Minister Saracco: Buon giorno Rampolla! Nesrečno leto kaj? Kralja so nam umorili....

Kardinal Rampolla: O, ni tako nesrečno ne; saj imamo letos jubilejno leto....

Vittorio Emanuele: Zato so letos tudi Vatikan okrali, kaj ne, Rampolla?

Don Gregorčič: Kaj Vatikan, tudi mene so »okrali« liberalci; v prihodnjem letu postanem socijalist!

Gabršček: Potolaži se, don Antonio, tudi meni se ni godilo boljši; tebe so okrali jaz pa imam — deficit!

Dr. Pavlica: Sedaj imam jaz besedo! Molči Gregorčič! V »Gorici« sem jaz gospodar!

Dr. Tuma: V »Sočo« s teboj; »kakor se jaz doslovno spominjam«, ti si kriv da...

Drž. pravd. g. Andrej: Kriv? kdo je kriv? Po §§§§ kaz. zak....

Dr. Kerber: Dragi moj Andreje, kdo se bo brigal za vse te §§§§, saj nam za dostuje vseмогоčni § 14! Ne bodimo tako nazaj z kartami!

Ex-kralj Milan: Karte? Vdarimo en »tre-sette«! Kaj praviš k temu Goluhowski?

Goluhowski: Hvala, dragi Milan, saj sva celo leto igrala na karte! Bolj pozno morda; sedaj pa grem pogledat, kaj je bilo letos novega v politiki...

Minister Szell: Dragi moj Goluhowski, ni treba se ti nič brigati ne! Vse je v redu; vse je šlo, kakor po loju...

Banelli: Seveda je šlo vse kakor po loju; jaz sem postal celo poslanec...

Waldersee: Jaz pa ne samo poslanec, ampak celo vrhovni general v Kitaju!

Li-Čung-Čang: V Škedenju bi te bolj rabili, nego v Pekingu! Prosim te, dragi moj Waldersee, tvoj cesar Vilim menda ni že pozabil na Škedenj, kaj?

ON: Kaj Škedenj!!! Kdo se bo brigal za Škedenj! Kedar bo Kitaj moj, bo tudi Škedenj! Ti Waldersee jutri se moraš poročiti se staro kitajsko cesarico, da bom imel vsaj enega zaupnika na kit. dvoru!

General Buller: Dober tek! Ko bi jaz moral poročiti staro Krügerico, kandidiram vendar rajši v avstrijski parlament!

Poslanec dr. Angeli: Apropos, zakaj pa ste zapodili naše brate Hrvate iz Transvaala domov; kaj so tudi tam »žerjali«.

Lord Roberts: Da bi te vrag, kako moreš biti tako »zabit«! — Jaz bi se tudi uže rad vrnil v Evropo, ko bi me ti presneti Buri ne držali za vrat!

Grof Coronini: Ti, Roberts, ti si slab taktik! Napravi tako z Burei, kakor jaz se Slovenci! Kandidiraj, pa se potem zahvali, pa zopet kandidiraj... potem te uže puste...

Kristan: Tako napravim tudi jaz, ako ne zmagam...

Rybár: To je pametna misel; človek bi res mislil, da je pelagra v Furlaniji uže nehala...

Venezian: Saj smo dovolili 1000 K; mora nehati!

Podestà Sandrinelli: Seveda mora nehati, ker naša blagajna je uže prazna...

Dr. Campitelli: Če vam denarja zmanjka kar obrnite se na deželni istrski odbor; ta ima denarja ko blata...

Dr. Gregorin: Potem bi prosil kaj za »Narodni dom« v Trstu!

Krstić: V Istroj je beči samo za naš partid; zato i ja deržim za ta partid. Mane još ni nigde tako dobro bilo.

Prof. Mandić: Vernujen, zač si avaneal tako brzo za »mačjega« generala!

Edinost: Tudi pomagal je naši stranki do marsikake »zmage«!

Piccolo: Ta pa je bosa! Slovenci iščejo vedno klobas v pasjem hlevu, kjer jih ni!!

Grof Goöss: Prav ima »Piccolo«! Jaz ne razumem, kaj imajo ti božji Slovenci zoper ta Piccolo! To je vendar najpčstnejši list! Od kod naj bi pa jaz zvedel, kako treba v Primorju vladati, ako ne iz »Piccola«.

dr. Tavčar: Ko bi hotel tudi na Kranjskem baron Hein tako vladati, kakor želi moj »Narod«!

dr. Šusteršič: »Slovenca« mora nvaževati!! Tu je sv. Duh doma!

Škof Jeglič: Mirno otroci! Čitajte moj partiski list! Vernite se k Kristušu!!

Pesnik Cankar: Gospod škof, koliko mi daste za drugo knjigo mojih »Erotika«?

Pesnik Zupančič: Jaz mu pa ponudim še eno »časo opojnosti«.

Pesnik Povž: Jaz pa k večemu kake moderne »poetične kozle«, ker moj Pegaz kašlja...

Pesnik Gangl: Tudi moj »sin« kašlja; najbrže zahaja premalo na sveži zrak!

Pavliha: Ravno včeraj sem jahal čez anatomijo znanosti in fabriko poezije; vsi Slovenci pišejo, zato ni čudo, da nimajo časa čitati kar vi, dragi moji literatje, spišete!

— V prednjej sobi se čuje ropot in kričanje. —

Jezična Polonca: Mnoj Buoh, muoj Buoh, sej sem rekla, sej sem rekla...

Vsi: Kaj pa je? Kaj se je zgodilo?

Brivec : (stopi v sobo) Kaj se je zgodilo? Nič. Nekoliko profesorjev se je steplo radi slovenskega pravopisa!

Zapisnikar: „**Povž.**“

Vam se meša dragi boter!

(Kuplet).

Nono moj je rad pil vince,
Nekdaj pa koje zbolel,
Vina nič, le samo vode,
Dohtar pit' mu je velel.
Nono moj se je začudil:
Vina nič, samo vode!

Vam se meša, dragi boter
Obžalujem, al' ne gre.

Tam za »šalterjem« na pošti,
Luštna frajlica sedi;
Nekdaj ko jo nekaj prašam
se slovenski, zareži:

»Nix kapišo, tajč polrušten!
Sem zapel ji, se smeje:

Vam se meša draga botra,
Obžalujem, al' ne gre.

Bilo je devetindvajst'ga
Ko ima prazne žepe vsak,
Tu tovariš k meni pride
In me pumpa desetak.
Kar prijel sem se za glavo:
»Desetak in tega dne!«

Teb' se meša, dragi boter
Obžalujem, al' ne gre

Mi Slovenci pač smo majhni.
Vendar strank nas polno je.
Liberalci, klerikalci
Socijalisti in kaj še vse.
Da, celó mi imamo tudi
Ženske — emancipirane!

Nam se meša, dragi botri
Obžalujem, al' ne gre.

Mož ponižen ima ženko,
Ženko hudo in zlehtno!
Nekdaj rad bi šel pokrokat
Prosi ključ od hiše jo:

Kaj s' govoru, ključ, kaj še!
Teb' se meša dragi boter,
Obžalujem al' ne gre.

Za slovensko šolo v Trstu
Že prosimo 16 let.
Prošnje pišemo, rekurze,
Na deželni šolski svet.
Vlada nam in magistrato
Pa v tolažbo govore:

Vam se meša dragi, botri,
Obžalujem, al' ne gre.

Dopisi.

Staritrq pri Ložu. Narodna vojska na klerikalni zemlji.

Dragi Brivec ne misli, da smo se bili kakor Angleži proti Burom z dun-dum kroglijami, ampak naša vojska je popolnoma postavno postopala. To je bilo leta 1900. 8. decembra, ko se je nam zjutraj shod naznanil da se bode vršil v konsumnih prostorih. Ker smo mi volilei tega okraja imeli pravico tudi nastopati v javni shod, smo se ga tudi vdeležili. O polu treh nastopi naša armada na so-vražnikovo zemljo. Na vrtu je stala še prej nasprotnikova straža ki si pa ni upala nas prijeti zaradi o g r o m n e g a števila.

Tako smo prišli do trdnjave kon-sumnega društva. Tam nas je vstavila glavna straža češ, da nimamo pravice iti v trdnjavo: na levem in na desnem krilu. Pred vratmi niso naši dosti trpeli, več ste trpeli levo in desno krilo, ker jih je napadala kikel rezerva in z vodo polivala. Bolj občutuo so naši trpeli na sredi, ker je iz gornjega nastropja na naše dež pa-dal iz škafov. To je dalo povod, da so se naši do tisti čas mirni, razburili. Ker sta generala iz Ljubljane in domači ča-stniki klerikalnega kalibrea izprevideli, da se njih vojska z yso kikel rezervo, nemore vstavljati so jo pri stranskih vratih popi-hali in trdnjavo našim popolnoma prepus-tili. V eno urnem boju je trdnjava padla. in smo bili mi tolko časa gospodarji v nji

dokler ni so dobili pomoči pri § 2. zbo-rovalnega zakona, da hočejo tajno zboro-vati. Zvečer smo napravili obhodnico. Tako se je končala liberalno-klerikalna vojska leta 1900. po Mesijevem rojstvu.

Eden iz med pedeseterih,

Najnovejše iz Sv. Petra na Krasu.

Dosedanji glavni »pivški agitator gre radi oslabeledosti v pokoj. K priznanju so mudali »grčev križ;« »diplomo z lu-ljo« že ima. Novi agitator pa zelo napre-duje, zna priti sam za poslanca, če ne na Dunaj pa vsaj na deželni »Studenec«?

Pridiprav.

Nove srajce.

Skopuh grajščak imel je pažev sto, ki stregli so ga vedno pridno; al' reveži so skoro na pol nagi okrog hodili.

Nek dan pokazali so mu vse srajce svoje stare; na mestih sto in sto raztrgane so bile.

Začudil se skopuh je stari: vi slabi gospodarji ste! še na beraško palico me spravite takd.

A kaj pomaga, vendar morate imeti novih srajce!

Tedaj se hitro k oskrbniku svojemu obrnol je:

spomladi, Janez, mi nasejte na štirih njivah dolgi lan, da srajce paži bodo imeli, da bodo zopet vsi veseli — prej nego prijde — **leto dan!**

— 2 —

Oba kričita „Proč od Rima!“ — oba si pa mislita: **Proč, slovan-ska pravica!**

Kdor išče, ali ima za oddati
stanovanja, magazine, hiše, dvorce
(viline) vrte itd.

naj se potrudi do

Taler-ja

ulica Chiozza štev. 12.

I. VIČIČ, krojač
v Trstu

ulica S. Maurizio štev. 11, II. nad.
Izdeluje moške obleke vsake vrste.
Kakor si vsak naroči v popolno zado-
voljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in
drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

Gostilna
pri Zlatem Križu
ali
pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro na-
rodno gostilno vsakemu Slovencu ki
obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna po-
strežba o poludne in na večer. — Vozniki
imajo na razpolago hleve za konje. — Po-
potniki dobe vsak čas čisto in ceno pre-
nočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,
gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA
Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal
in železnih blagajn, po cenah, da se ni
bati konkurence.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni port-
landski cement in hidravlično
apno (Romano) prve vrste, dobi ga
vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša
na Proseku.

Cene ugodne.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrelih in
slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-
znico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

izšel je

Brivčev koledar

za leto 1901.

„Brivčev Koledar“ ki letos velja semo 25. nov. (50 sšot.) prinaša,
razno gradivo šaljive in podučne vsebine

tudi je bogat lepih slik.

„Brivčev Koledar“ dobiš povsod kjer se Brivce prodaja; torej po
tobakarnah v Trstu, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju in Pulju, — pa tudi
na železniških postajah v St. Andreju, Nabrežini, St. Petru, Pragerskem,
Zidanem mostu in v Ljubljani. —

Naročiš se ga lahko tudi pri vpravnistu „Brivca“ v Trstu. —
Pošilja se samo proti poštnem povzetju.

Upravništvo „Brivca.“

MARTIN MARC

priporoča našim domačinom svojo
gostilno

Pri stari perici

„ALL' ANTICA LAVANDAIA“

v ulici Industria št. 39.

pri sv. Jakobu.

Toči dobro istrsko po 40 nov.
dalmatinsko » 36 »
belo vipavsko » 40 »
Za družine ne manj od 5 lit. 4
nov. manj.

Dobi se vedno gorka in mrzla
kuhinja, priskrbljena z dobri jedili.

„Ljubljanska kreditna banka“

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih
papirjev, zastavnih pisem,
srečk, novcev, valut itd.
za najkulantnejših
pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje
proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na te-
koči račun in na gira-
conto s 4½% obrestova-
njem od dne vloge do dne
vzdiga.

Eskomt menjic
najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. *Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zalog. kapitala. *Asicuracije so znašale:*
Varstvena zaloge je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

I, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od **28 nvč.**, do **72 nvč.**

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

prejema hranilne uloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	38.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095.10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

Svetovne marke.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovansko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dneva politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik. **Milo Š Kamuščič**, odgov. urednik **Ante Švara**

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu